

Arrest

nr. 96 819 van 11 februari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 juli 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 6 juli 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 6 juli 2012.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN LAER, die *loco* advocaat S. BAKI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, dient op 4 november 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 30 juni 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Op 10 augustus 2011 wordt aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Verzoekster dient een beroep in tegen deze twee beslissingen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Op 20 december 2011 wordt de beslissing van 30 juni 2011 en het daarmee samenhangende bevel ingetrokken en neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag van november 2009 van verzoekster ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Op 26 januari 2012 wordt aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Verzoekster dient een beroep in tegen deze beslissingen bij de Raad, gekend onder het rolnummer 90 216. Het beroep tegen de ingetrokken beslissingen wordt verworpen bij arrest van de Raad van 25 juni 2012 nr. 83 547.

Op 10 december 2011 dient verzoekster een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 12 maart 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 29 maart 2012 wordt aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Verzoekster dient een beroep in tegen deze beslissingen, dat gekend is onder het rolnummer 95 711.

Op 5 juni 2012 wordt aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Bij arrest van de Raad van 11 juni 2012 wordt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen het bevel van 5 juni 2012 verworpen.

Op 5 juni 2012 ontvangt de Dienst Vreemdelingenzaken van verzoeksters raadsman de mededeling dat verzoekster een aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet heeft ingediend.

Op 21 juni 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Op 29 juni 2012 dient verzoekster een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 6 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

Op 18 juli 2012 dient verzoekster een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden

beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Ter zitting van 18 december 2012 bevestigt de advocaat van de verzoekende partij dat haar cliënt gerepatriëerd is en dat het bestreden bevel is uitgevoerd. Gevraagd naar het belang dat de verzoekende partij nog zou hebben bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing, gedraagt zij zich naar de wijsheid.

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen elementen laat gelden die zouden wijzen op een actueel belang. Een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet heeft slechts betrekking op de aanvrager die in België verblijft (RvS 21 december 2012, nr. 221.898). De verzoekende partij bevindt zich niet meer in België. De verzoekende partij getuigt bijgevolg niet meer van het rechtens vereiste belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het beroep is onontvankelijk wegens gebrek aan belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET, kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. DE SMET